

PRESSEMEDDELELSE NR. 77/24

Luxembourg den 30. april 2024

Domstolens dom i sag C-670/22 | M.N. (EncroChat)

EncroChat: Domstolen præciserer betingelserne for fremsendelse og anvendelse af bevismateriale i straffesager med en grænseoverskridende dimension

I forbindelse med straffesager i Tyskland vedrørende ulovlig handel med narkotika begået ved hjælp af den krypterede telekommunikationstjeneste EncroChat præciserer Domstolen visse betingelser for fremsendelse og anvendelse af bevismateriale i henhold til direktivet om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager.

En europæisk efterforskningskendelse, der har til formål at få fremsendt bevismateriale, der allerede er indsamlet af en anden medlemsstat, kan således på visse betingelser udstedes af en anklagemyndighed. Udstedelsen heraf kræver ikke, at de betingelser, der finder anvendelse på indsamling af bevismateriale i udstedelsesstaten, er overholdt. En efterfølgende retslig kontrol af overholdelsen af de berørte personers grundlæggende rettigheder skal imidlertid være mulig. Desuden skal der vedrørende en aflytningsforanstaltning, der foretages af en medlemsstat på en anden medlemsstats område, ske underretning af denne medlemsstat i rette tid. Den nationale ret i straffesager skal under visse omstændigheder se bort fra bevismateriale, hvis den berørte person ikke er stand til at udtale sig herom.

Med hjælp fra nederlandske eksperter og med tilladelse fra en fransk ret lykkedes det for det franske politi at infiltrere den krypterede telekommunikationstjeneste EncroChat. Denne tjeneste blev verden over anvendt på krypterede mobiltelefoner til ulovlig handel med narkotika. Via en server hos Europol kunne den tyske forbundspolitimyndighed konsultere de således aflyttede oplysninger, som vedrørte EncroChats brugere i Tyskland.

Som følge af europæiske efterforskningskendelser udstedt af den tyske anklagemyndighed gav den franske ret tilladelse til fremsendelse af disse oplysninger og til anvendelse heraf i straffesager i Tyskland.

Den regionale ret i første instans i Berlin, for hvilken en sådan procedure var indbragt, var i tvivl om lovligheden af disse europæiske efterforskningskendelser. Denne ret forelagde derfor Domstolen en række præjudicielle spørgsmål vedrørende direktivet om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager ¹.

Domstolen besvarer spørgsmålet med, at **en europæisk efterforskningskendelse, der har til formål at få fremsendt bevismateriale, som de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten** (i den foreliggende sag Frankrig) **allerede er i besiddelse af, ikke nødvendigvis skal være udstedt af en dommer. Den kan udstedes af en anklagemyndighed**, hvis denne i en rent national procedure har kompetence til at anordne fremsendelse af allerede indsamlede beviser.

Endvidere **er udstedelsen af en sådan kendelse underlagt de samme materielle betingelser som dem, der finder anvendelse på fremsendelse af tilsvarende bevismateriale i en rent national situation. Udstedelsen heraf skal derimod ikke overholde de samme materielle betingelser som dem, der gælder for indsamling af bevismateriale**. Den omstændighed, at de franske myndigheder i det foreliggende tilfælde har indsamlet bevismateriale i Tyskland, og at dette skete i de tyske myndigheders interesse, er i princippet uden betydning i

denne henseende. Derimod **skal en domstol, for hvilken der er anlagt sag til prøvelse af denne kendelse, kunne efterprøve, om de berørte personers grundlæggende rettigheder er blevet overholdt.**

Domstolen præciserer desuden, at der vedrørende **en foranstaltning, som er forbundet med infiltration af terminaludstyr**, med henblik på indsamling af trafik-, lokaliserings- og kommunikationsdata fra en internetbaseret udbyder af kommunikationstjenester, **skal ske underretning af den medlemsstat, på hvis område målet for aflytningen befinder sig** (i det foreliggende tilfælde Tyskland). Den kompetente myndighed i denne medlemsstat har således mulighed for at meddele, at denne aflytning af telekommunikation ikke må udføres eller skal afsluttes, såfremt den ikke ville være tilladt i en tilsvarende national sag. Disse forpligtelser og muligheder har ikke blot til formål at sikre respekten for den underrettede medlemsstats suverænitet, men også at beskytte de berørte personers rettigheder.

Den nationale ret i straffesager skal inden for rammerne af en straffesag, der er indledt mod en person, der er mistænkt for at have begået kriminalitet, se bort fra bevismateriale, hvis den berørte person ikke er i stand til at udtale sig herom og dette bevismateriale kan have afgørende indflydelse på vurderingen af de faktiske omstændigheder.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106

Følg Domstolen online!

¹ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2014/41/EU](#) af 3.4.2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager.